

kapitulation over for den franske regering, ja i virkeligheden en ren kapitulation over for atomprøvesprængningerne. Er det af hensyn til hr. Uffe Ellemann-Jensen?

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg synes også, at det er en dårlig argumentation fra statsministeren, og det er i hvert fald i modstrid med, hvad der tidligere er blevet udtalt af miljøministeren, nemlig at man er imod det både på grund af det miljø- og sundhedsmæssige og på grund af det politiske, der ligger i oprustningen.

Det, der er det beklagelige i det her, er, at det i Stillehavsområdet hedder sig, at nu har Frankrig ingen problemer med EU-landene mere, for nu har de godkendt de fortsatte prøvesprængninger. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke spiller ind i vurderingerne, om man altså på det grundlag også i Danmark nu siger, at det har ingen miljømæssige konsekvenser.

Kristen Touborg (SF):

(Ingen mikrofon) . . . ja, nu er der mikrofon på. Jeg synes tværtimod, at udenrigsministeren har været meget afdæmpet i kritikken af den seneste atomprøvesprængning, der er foregået. Derfor vil jeg godt spørge statsministeren, om han ikke finder, at det ville være en god idé, at man tilkaldte den franske ambassadør og udtalte sin fordømmelse af det, der foregår, om det ikke ville være en god idé at opstramme reaktionerne frem for at nedtone dem.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er mange spørgsmål, der kommer oven i det første spørgsmål. Jeg tror, jeg kan sammenfatte dem, når det gælder svaret, ved at konstatere – og det er jo en konstatering: Der er ikke én eneste regering i Europa, ja i hele verden, der er i tvivl om, hvad Danmark mener om de franske atomprøvesprængninger. Ikke én regering så langt væk som i Australien eller Japan eller i noget land tættere på i Europa er i tvivl om, hvad vi i Danmark mener om de franske atomprøvesprængninger.

Kent Kirk (KF):

Jeg synes ikke, jeg fik noget svar fra statsministeren, men jeg kan også godt forstå, at den byge af spørgsmål, der kommer ovre fra den anden side af salen, måske kan distrahere statsministeren. Men det, som jeg synes det er væsentligt at få statsministeren til at forholde sig til – og der-

for vil jeg gerne høre statsministerens holdning – er, at nu er de miljømæssige og sundhedsmæssige aspekter jo afklaret ved den undersøgelse, som Kommissionen har foretaget. Og jeg forstår, at den danske regering ikke mener, at man kan klandre Kommissionen for undersøgelsen, som derfor må stå til troende.

Så er der alene de politiske aspekter tilbage. Mit spørgsmål til statsministeren var, om det ikke er på baggrund af den almindelige politiske dialog med franskmændene og med partnerne i EU, at man skal prøve på at få fremmet det, at franskmændene begrænser antallet af atomprøvesprængninger. Det var den ene del af spørgsmålet. Det vil jeg følge op med at spørge: Er tiden så ikke også inde til, at man stopper alt det pjat med at boykotte franske varer og lignende? Der er jo ikke nogen umiddelbar sundhedsmæssig risiko i det, der sker. Der er en uenighed – en politisk uenighed – om det hensigtsmæssige i, at man fra fransk side fortsætter med atomprøvesprængningerne. Og dér er vi jo enige i Danmark om, at vi skal prøve på at begrænse dem.

Jeg har personlig den opfattelse – og jeg vil gerne høre statsministeren, om han ikke deler den – at man ikke skal lave nye atomvåben, før man har fået brugt de gamle.

Keld Albrechtsen (EL):

Statsministeren sagde for lidt siden, at ingen kunne være i tvivl om, hvad den danske regering mener i denne sag. Jeg tror, at alle efter statsministerens svar i dag må være dybt i tvivl om, hvorvidt den danske regering i virkeligheden fortsat er modstander af atomprøvesprængninger.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om det er rigtigt, hvad jeg har fået oplyst, at hr. Uffe Ellemann-Jensen sammen med Ruud Lubbers er på vej til jobsamtale i Washington, og om statsministerens svar her, hvor han underlægger sig den franske præsident og Europa-Kommissionen, er udtryk for, at statsministeren i denne fase, hvor han stadig væk støtter hr. Uffe Ellemann-Jensens kandidatur, da ikke ønsker at få problemer med de store magter, at han da ikke ønsker at støde Frankrig, England og Tyskland. Er det årsagen til, at han på det nærmeste giver hr. Kent Kirk ret, når hr. Kent Kirk spørger, om ikke man i virkeligheden helt skulle opgive boykotaktionen mod Frankrig? Er den danske regering underlagt Frankrig på grund af hr. Uffe Ellemann-Jensens kandidatur? Jeg vil bede statsministeren svare ja eller nej.